

II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 27. oktober 1997

om omfang og hyppighed af den i Rådets direktiv 96/23/EF omhandlede prøveudtagning med henblik på overvågning af visse stoffer og restkoncentrationer heraf i visse animalske produkter

(EØS-relevant tekst)

(97/747/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets direktiv 96/23/EF af 29. april 1996 om de kontrolforanstaltninger, der skal iværksættes for visse stoffer og restkoncentrationer heraf i levende dyr og produkter heraf og om ophævelse af direktiv 85/358/EØF og 86/469/EØF og beslutning 89/187/EØF og 91/664/EØF, særlig artikel 6, stk. 2⁽¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

I bilag IV til direktiv 96/23/EF fastsættes omfanget og hyppigheden af prøveudtagningen for levende dyr og visse produkter i bilag II, og det overlades til Kommissionen at fastlægge omfanget og hyppigheden for visse andre animalske produkter;

i bilag B til Rådets direktiv 85/73/EØF af 29. januar 1985 om finansiering af veterinærundersøgelse og -kontrol som omhandlet i direktiv 89/662/EØF, 90/425/EØF, 90/675/EØF og 91/496/EØF⁽²⁾, senest ændret ved direktiv 96/43/EF⁽³⁾, fastsættes afgifterne til dækning af den kontrol af levende dyr og produkter af animalsk oprindelse, der er omhandlet i direktiv 96/23/EF;

på baggrund af erfaringerne med de eksisterende nationale foranstaltninger og de oplysninger, der tilsendes Kommissionen efter de gældende EF-regler, bør omfanget og hyppigheden af prøveudtagningen fastsættes for de animalske produkter, der endnu ikke er nævnt i bilag IV til direktiv 96/23/EF;

prøveudtagningens omfang og hyppighed, der er fastsat i denne beslutning, skal senest integreres i overvågningspla-

nerne for restkoncentrationer ved den ajourføring for 1999, som medlemsstaterne skal fremsende inden den 31. marts 1999;

de i denne beslutning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Veterinærkomité —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Omfanget og hyppigheden af prøveudtagningen med henblik på overvågning af visse stoffer og restkoncentrationer heraf i mælk, æg, kaninkød og kød af vildtlevende vildt og opdrættet vildt samt honning fastsættes som angivet i bilaget til nærværende beslutning, der supplerer bilag IV til Rådets direktiv 96/23/EF med hensyn til prøveudtagningens omfang og hyppighed.

Artikel 2

Det omfang og den hyppighed, der er nævnt i artikel 1, skal overholdes i forbindelse med ajourføringen af de overvågningsplaner for restkoncentrationer, som medlemsstaterne fremsender for 1999.

Artikel 3

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 27. oktober 1997.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 125 af 23. 5. 1996, s. 10.

⁽²⁾ EFT L 32 af 5. 2. 1985, s. 14.

⁽³⁾ EFT L 162 af 1. 7. 1996, s. 1.

BILAG

KAPITEL 1

MÆLK

1. Komælk

A. *Krav gældende for prøveudtagning*

- Hver enkelt officiel prøve skal udtages af de officielle kompetente myndigheder på en sådan måde, at den altid kan spores tilbage til mælkens oprindelsesbedrift.
- Prøverne kan efter medlemsstaternes valg tages:
 - a) på bedriften fra opbevaringsbeholderen, eller
 - b) på mejeriet, inden tankvognen tømmes.
- Ovennævnte princip om tilbagesporing til oprindelsesbedriften kan fraviges for stoffer eller restkoncentrationer i gruppe B 3) a), b), c), i bilag I til direktiv 96/23/EF.
- Der må kun tages prøver af rå mælk.

Prøvens størrelse afhænger af analysemetoderne.

B. *Prøveudtagningens omfang og hyppighed*

Det årlige antal prøver er en pr. 15 000 tons af den årlige mælkeproduktion med 300 prøver som minimum.

Følgende fordeling skal overholdes:

- a) 70 % af prøverne skal undersøges for tilstedeværelse af restkoncentrationer af veterinærmedicin. I dette tilfælde skal hver prøve undersøges for mindst fire forskellige stoffer fra mindst tre grupper blandt grupperne A 6), B 1), B 2) a) og B 2) e) i bilag I til direktivet.
- b) 15 % af prøverne skal undersøges for tilstedeværelse af restkoncentrationer i gruppe B 3) i bilag I til direktiv 96/23/EF.
- c) Resten (15 %) fordeles efter forholdene i medlemsstaten.

2. Mælk fra andre arter (får, geder, hopper)

Antallet af prøver for disse arters vedkommende fastlægges af hver enkelt medlemsstat efter produktionens omfang og de konstaterede problemer. Mælken fra disse arter skal medtages i prøveudtagningsplanen som supplerende prøver til de prøver, der tages af komælk.

KAPITEL 2

ÆG

1. Hønsæg

A. *Krav gældende for prøveudtagning*

- Hver enkelt officiel prøve skal udtages af de officielle kompetente myndigheder på en sådan måde, at den altid kan spores tilbage til æggenes oprindelsesbedrift.
- Prøverne kan efter medlemsstaternes valg tages:
 - a) på bedriften, eller
 - b) i pakkeriet.
- Prøvens størrelse skal være på mindst tolv æg alt efter analysemetoderne.

B. *Prøveudtagningens omfang og hyppighed*

Antallet af prøver, der skal tages hvert år, skal mindst være en pr. 1 000 tons af den årlige produktion af konsumæg med 200 prøver som minimum. Prøvernes fordeling kan afgøres af den enkelte medlemsstat i henhold til erhvervets struktur, især med hensyn til graden af dets integrering.

Mindst 30 % af prøverne skal indsamles fra pakkerier, der tegner sig for den største andel æg, som leveres til konsum.

Følgende fordeling skal overholdes:

- 70 % af prøverne skal undersøges for mindst ét stof fra hver af følgende grupper: gruppe A 6), B 1) og B 2) b), der er nævnt i bilag II til direktiv 96/23/EF.
- 30 % af prøverne skal fordeles efter forholdene i de enkelte medlemsstater, men nogle analyser for stoffer i gruppe B 3) a) i bilag I til direktiv 96/23/EF skal også indgå.

2. Æg fra andre fjerkræarter

Antallet af prøver for disse arters vedkommende fastlægges af hver enkelt medlemsstat efter produktionens omfang og de konstaterede problemer. Æggene fra disse arter skal medtages i prøveudtagningsplanen som supplerende prøver til de prøver, der tages af hønseæg.

KAPITEL 3

KANINKØD OG KØD AF VILDTLEVENDE VILDT OG OPDRÆTTET VILDT

1. Kaninkød

A. Krav gældende for prøveudtagning

En prøve består af et eller flere dyr fra samme producent alt efter analysemetoderne.

- Hver enkelt officiel prøve skal udtages af de officielle kompetente myndigheder på en sådan måde, at den altid kan spores tilbage til kaninernes oprindelsesbedrift.
- Prøverne kan alt efter kaninproduktionens struktur i de enkelte medlemsstater tages:
 - a) på bedriften, eller
 - b) på de autoriserede slagterier (som defineret i Rådets direktiv 91/495/EØF⁽¹⁾).

Uden at det berører bestemmelserne i direktiv 96/23/EF, kan nogle supplerende prøver af drikkevand og foder tages på bedriften med henblik på kontrol af ulovlige stoffer.

B. Prøveudtagnings omfang og hyppighed

Antallet af prøver, der skal tages hvert år, skal mindst være ti pr. 300 tons af den årlige produktion (slagtet vægt) for de første 3 000 tons produktion og en prøve for hver yderligere 300 tons.

Følgende fordeling skal overholdes (der henvises til bilag I til direktiv 96/23/EF):

- gruppe A: 30 % af de samlede prøver
 - 70 % skal kontrolleres for gruppe A 6)-stoffer
 - 30 % skal kontrolleres for stoffer i andre undergrupper i gruppe A.
 - gruppe B: 70 % af de samlede prøver
 - 30 % skal kontrolleres for gruppe B 1)-stoffer
 - 30 % skal kontrolleres for gruppe B 2)-stoffer
 - 10 % skal kontrolleres for gruppe B 3)-stoffer.
- Resten fordeles efter forholdene i medlemsstaten.

Disse tal tages op til fornyet overvejelse senest to år efter vedtagelsen af nærværende beslutning.

2. Opdrættet vildt

A. Krav gældende for prøveudtagning

Prøvens størrelse afhænger af analysemetoden.

Prøverne skal tages i forarbejdningenhederne. Det skal være muligt at spore dyrene eller deres kød tilbage til oprindelsesbedriften.

Uden at det berører bestemmelserne i direktiv 96/23/EF, kan nogle supplerende prøver af drikkevand og foder tages på bedriften med henblik på kontrol af ulovlige stoffer.

(¹) EFT L 268 af 24. 9. 1991, s. 41.

B. Prøveudtagningens omfang og hyppighed

Der skal mindst tages 100 prøver om året.

Følgende fordeling skal overholdes:

— gruppe A: 20 % af det samlede antal prøver.

Størstedelen af prøverne skal analyseres for stoffer i gruppe A 5) og A 6)

— gruppe B: 70 % af de samlede prøver.

Fordelingen er som følger:

30 % skal kontrolleres for gruppe B 1)-stoffer

30 % skal kontrolleres for gruppe B 2) a) b)-stoffer

10 % skal kontrolleres for gruppe B 2) c) e)-stoffer

30 % skal kontrolleres for gruppe B 3)-stoffer.

Resten (10 %) fordeles på baggrund af medlemsstaternes erfaringer.

Medlemsstaterne oplyser Kommissionen om tallene for deres nationale produktion af opdrættet vildt til konsum. På baggrund af disse oplysninger tages ovennævnte tal op til fornyet overvejelse senest et år efter vedtagelsen af nærværende beslutning.

3. Vildtlevende vildt**A. Krav gældende for prøveudtagning**

Prøvens størrelse afhænger af analysemetoden.

Prøverne skal tages i forarbejdningenhederne eller på det sted, hvor dyrene er nedlagt.

Det skal være muligt at spore kroppene tilbage til den region, hvor dyrene er nedlagt.

B. Prøveudtagningens omfang og hyppighed

Der skal mindst tages 100 prøver om året.

Disse prøver skal analyseres for restkoncentrationer af grundstoffer.

Medlemsstaterne oplyser Kommissionen om tallene for deres nationale produktion af vildtlevende vildt til konsum. På baggrund af disse oplysninger tages ovenstående tal op til fornyet overvejelse senest et år efter vedtagelsen af nærværende beslutning.

KAPITEL 4**HONNING****A. Krav gældende for prøveudtagning**

Prøvens størrelse afhænger af analysemetoderne.

Prøverne kan tages på ethvert punkt i produktionskæden under forudsætning af, at det er muligt at foretage en tilbagesporing til den oprindelige honningproducent.

B. Prøveudtagningens omfang og hyppighed

Antallet af prøver, der skal tages hvert år, skal mindst være ti pr. 300 tons af den årlige produktion for de første 3 000 tons produktion og en prøve for hver yderligere 300 tons.

Følgende fordeling skal overholdes:

— gruppe B 1) og gruppe B 2) c): 50 % af det samlede antal prøver

— gruppe B 3) a), b), c): 40 % af det samlede antal prøver.

Resten (10 %) fordeles på baggrund af medlemsstaternes erfaringer. Der bør navnlig tages hensyn til mykotoksiner.